

Antoni Grygorczyk

ps. "Hall"

urodzony ^{15.03} 1920 r. w Białymostku z w rodzinie rzemieślniczej jako syn Antoniego ~~i Leokadii~~ piekarza i Leokadii Wagenplec. Po bankructwie firmy ojca, razem z rodziną przenosi się do Wilna i kontynuuje naukę w Szkoła Powstańczej nr 14 na ul. św. Anny.

W latach 1935-1939 uczeńszu do Ponistucnego Gimnazjum Mechanicznego na Łazarzu w Wilnie, który kończy w grupie pierwszych absolwentów w czerwcu 1939 r.

W tym okresie jest harcerzem 8 drużyn im. Bolesława Chrobrego z funkcją zastępowego, a także przedwojennym przekoleniem w Szkolnym Przysposobieniu Wojskowym. Od 1936 r. zostaje członkiem nielegalnej politycznej organizacji młodzieżowej Obozu Narodowo - Radyczańskiego (ONR-u), wdrażając w programie Obozu możliwość walki ze złem i niesprawiedliwością potem.

Jako członek ONR-u uczestniczy na zebraniach, odczyty i dyskusje, bierze udział w szkoleniu, nauce obrony, zachowania się w śledztwie, co wykorzystuje później w konspiracji. Później szeroki środowisku wileńskiego oboru a także przyjaznych organizacji obiązały z Bolesławem Piaseckim, Zygmuntem Obiciem - działanym, zatwierdzać i redaktorem nielegalnej „Szafety” a potem „Falangi”. Jest

organizatorem szkolnej komórki ONR-u w swoim gimnazjum, prowadzącą (zam.) działalność polityczną.

Krótki okres pracy zawodowej rozpoczęta w Wydziale Administracji nr 2 w Rembertowie, z chwilą rozpoczęcia wojny 1939 r zostaje ewakuowany, po wręczeniu transportu kolejowego jadąc w rejonie ilińskiego Mostu, powraca przy licnych przyciekałach do rodzinny w Wilnie.

W listopadzie 1939 r rozpoczęta działalność konspiracyjną. Składa przysięgę na rotę S.Z.P. i obejmując dowództwo nad drużyną młodzieżową w składzie której są koleżanki z ONR-u szkolnego. Rozpoczyna z drużyną szkolenie na młodych oficerów. W Podziemnej Szkole Podchorążych (w której wykładowcami są oficerowie W.P. a wśród nich późniejszy oficer III Brygady AK kpt Gracjan Frolig „Szczepiec”).

„Hall” nadal działa w O.N.R., w grudniu 39 r podlega nieudanym pościgom jako kurier do centrali Oboru w Wilnie, aresztowany przy przekraczaniu granicy litewsko-sowieckiej w poblisku Stasisk, ucieka z transportu przeznaczonego przez NKWD do Mińska, ucieka z transportu i powraca do Wilna.

Nerasie sowieckiej Litwy pracuje jako tlenak w zakładach mechanicznych na Liwerszynie, utrzymuje rodzinę i braci po aresztowaniu i deportacji o/cie.

W tym czasie zauważa obecność działalności konspiracyjnej i w DNR.

Po wejściu mówców „H” wraça do konspiracji z grupą międzynarodową Stowarzyszenia Narodowego w ramach powołanego przez Stowarzyszenie konspiracyjne 1 Pułku Pancernego im. Piłsudskiego Chrobrego pod dowództwem kpt. Zygmunta Bojmaga działającego „Józef”. Otrzymuje przydział do II kompanii.

Jako żołnierz tego pułku weszczaca na rekolekcje z zakresem dysertacji, sabotażu i wywiadu. Na poleenie przełożonych podlega pracę technika w Wojewódzzych Warsztatach Samochodowych przy ul. Holenderskiej. Pracując tam wywiad, zbiera informacje o znaczeniu wojskowym od kierowców z przypontoczych tras, identyfikuje znaki rozpoznawcze, z kolegami sabotuje prace remontowe pojazdów.

W marcu 1942 z pozwolenia dowództwa zmienia pracę i zostaje zatrudniony na lotnisku w Pionkach przy budowie bazy paliwowej i montażu niszczycieli. Wykorzystując kontakty z majorem Niemcem pracującym nad lotniskiem, zbiera dane dot. stanu parku samolotowego, oznakowanie, numerację żołnierzy i tras niszczycieli. Dodatkowo współdziała w inwigilacji kolaborantów, m. in. redaktora „Aneksu”.

do końca przepis. C.
Mazurkiewicz „Tadeusz”

"H" wrócił zdekonspirowany, ostrzegony przez sąsiadów o kotle w jego mieszkaniu, unika awanturacji przez Gestapo. Otrzymuje rozbior od d-cy pułku "Józefa" opuszczając Wilno z przybiciem dalszej pracy konspiracyjnej. "Wachlarza" na V Oddziale na terenie pow. Brasławskiego, do którego prowadzonego przez mjr. Leona Kopcińskiego, "Bermian". Miesiąc tam w miejscowości Żuryni nad jez. Ulujsa. W mięszy czasie zostaje awansowany do stopnia kaprala. W "Wachlarzu" a potem w Kedywie obwodu Brasław, "H" jest od czerwca 42r do grudnia 43r. W tym czasie jest żołnierzem patrolu ~~bezpośredniego~~, dywersyjnego, bierze udział w ciągu torów kolejowych w rejonie Siemianowicza, Turmont i w Krastawie. Szkolony w ministrum przez c.c. szkoły szancowania porządkujących żołnierzy w dywersji, odniedrając wiejskie zasiedlenia. Jest też kurierem pomiędzy komendą obwodu a Okręgiem AK. "H" w czerwcu 1943 r żeni się i zakłada rodzinę.

Z końcem grudnia 1943 r zostaje odniesiony przez d-cę pułku "Józefa" i wielomu do partyzanek i oddziału "Pruszkowice" do oddzialej prowadzonej przez por. Piotra "Słonia", "Piotra", działającej w rejonie Suwan na północ od Wilna. Tam zostaje d-cą drużyny minarów i rozpoczęta szkołenie drużynu w plutonie

por. Stanisława Czepuchowskiego, "Bren". Wkrótce
"H" bierze udział w akcji bojowej brigady w zdroby-
ciu i likwidacji posterunku policii litewskiej w Dubienka.
~~do~~ Twarz potem brigada zostaje przeniesiona na połud-
nie od Wilna i wielona jako ~~#~~ kompanie do VI
Brigady AK kpt. Adama Bonczko, "Tonka". "H" otrzymy-
je przydzielony do 3 plutonu, bierze udział w zdobyciu
posterunku w ~~kotłoni~~ niemieckiego w Kolesnikach a
następnie w ciężkiej walce z oddziałem niemiecko-litew-
skim pod wsią Konianę wiosną 44r.

duża odległość od Wilna rejonu działania VI Bry-
gady jest powoduje że "H" ze swoim oddziałem nie
~~została~~ bierze udziału w operacji "Ostra Prama"

Po 17 lipca Brygada zostaje wyformowana w
Pusen Rudnickiej. "H" przedostaje się do Wilna
do matki by potem wypruzyć ~~#~~ do swojej rodiny
w Brastawskie, dochad dociera po cieliu przygo-
dach. Tam nizwotoczenie zostaje przez ~~NKWD~~ arra-
toany. Wczesne przewozienia do NKWD w Brasta-
wicu przez ~~polski~~ milicyjanta z Mierzan, ucieka. Po
krótkim pobycie w Turmontach, dobiegł końca
verte

rodzinę przenosząc się do Wilna. Procuje jako taksówka w parauozowni, co daje mu zatrudnienie ze sturby w
wojsku. Następnie z całą rodziną ~~repatrymuje się~~^{oraz z matką i} do Polski. W tym czasie otrzymuje wiele pomocy, również
z potrójnymi dokumentami od ks. Jana Matulewicza.
Po raz kolejny osiedla się w Siedlcach i pracuje na
PKP - Odejściach Sygnatariuszy jako mechanik, potem
w 1946 przenosi się do pracy w PKP w Olsztynie, gdzie
pracuje na różnych stanowiskach. ~~do Radzina~~

W 1980 r przechodzi na emeryturę. Jest członkiem
~~Działalności organizacji Kombatantów z BON/ob od~~
1976 r i s. zw. ZG AK od 1990 r. Utrzymuje stałe
kontakte ze środowiskiem b. narodowców, upró-
wadniając w utrwalaniu pamięci o działalności AK
na Ziemi Wilnickiej, po przeumieszczeniu w
księgołeskach tablic.

Odmieniony Kryżem Partyzanckim i odznaką
„Przedującego Kolejara.”

źródła.

1. Relacja własna
2. Wzory chlebowej „Waehlora”
Instytut Wyd. PAX

w-wa 1985.

Opredow

J